

Cerințe și recomandări privind realizarea lucrării de licență/ disertație

SCOPUL LUCRĂRII

Scopul unei lucrări de diplomă (licență/ disertație) este verificarea gradului în care studenții dețin următoarele cunoștințe, competențe și abilități:

- Cunoașterea, înțelegerea și utilizarea conceptelor și teoriilor fundamentale din domeniul temei de licență/ disertație;
- Capacitatea de a elabora și redacta o lucrare științifică;
- Capacitatea de a utiliza metodologii specifice cercetării științifice;
- Capacitatea de analiză și sinteză a informațiilor provenite din literatura de specialitate, precum și din contexte profesionale reale;
- Capacitatea de prezenta original și critic informațiile;
- Capacitatea de a înțelege și interpreta utilitatea și aplicabilitatea rezultatelor cercetării pentru sectorul public și non-profit, din perspectiva politicilor publice în domeniul studiat;
- Capacitatea de a aduce valoare adăugată domeniului în care se redactează lucrarea de licență/ disertație.

Pentru realizarea în bune condiții a lucrării, există o serie de pași pe care trebuie să îi urmați:

1. Alegerea temei și a obiectivelor preliminare;
2. Contactarea coordonatorului sau a coordonatorilor dacă este o temă interdisciplinară și obținerea acordului acestuia/ acestora, în urma propunerii de către dumneavoastră a temei alese și a obiectivelor inițiale;
3. Respectarea sugestiilor metodologice și a tuturor condițiilor stabilite cu coordonatorul, precum și a termenelor oficiale de predare a lucrării;
4. Respectarea condițiilor formale anunțate în cadrul acestui document și în anexe sau pe site;
5. Menținerea legăturii cu coordonatorul lucrării de licență/ disertației și obținerea acordului din partea acestuia pentru lucrare.

ETAPE

1. Alegerea temei

Alegerea unei teme potrivite este primul pas spre o lucrare reușită. Când alegeți tema este momentul potrivit pentru realizarea unei strategii de elaborare a lucrării de licență/ disertație. Există câteva aspecte esențiale pe care trebuie să le aveți în vedere când decideți tema lucrării:

- Să privească aspecte din sfera sectorului public, non-profit și, prin excepție, din sectorul privat, acolo unde se stabilește acest aspect cu coordonatorul. Sectorul public este înțeles ca sistem de organe și autorități, respectiv ca activitate specifică realizată de autorități de natură statală/ centrale, autorități locale, inclusiv organisme prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local și județean (e.g. autorități statale/ centrale – include

și serviciile deconcentrate (cum ar fi poliția), autorități locale – include spitalele, școli etc, organisme prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local și județean: instituții și servicii publice, societăți comerciale și regii autonome, ADI-uri, furnizori de servicii sociale, asociații, fundații și federații recunoscute ca fiind de utilitate publică, operatori de servicii comunitare de utilități publice;

- Să vă asigurați că există suficiente surse de documentare pe tema respectivă (articole de specialitate, cărți, capitole din cărți, documente oficiale, etc.);
- Să puteți demonstra cunoașterea și utilizarea adecvată a conceptelor-cheie și a teoriilor relevante din domeniu;
- Să puteți demonstra calitatea resurselor bibliografice și acuratețea citărilor, precum și să dați dovadă de cunoașterea lucrărilor de referință pentru subiect și regiunea analizată din literatura de specialitate din România și din străinătate;
- Să vă asigurați că aveți acces la datele de care veți avea nevoie la partea aplicată/ de cercetare (este posibil să aplicați interviuri, chestionare, să accesați documentele necesare);
- Să fie o temă echilibrată ca nivel de generalitate: nici prea vastă (să fie complicat să o acoperiți), nici prea îngustă (caz în care e greu să găsiți surse de documentare);
- Să vă intereseze personal – să aibă legătură cu cariera pe care doriți să o dezvoltați sau cu activitățile pe care le desfășurați/ doriți să le desfășurați, cu pasiunile, interesele și preocupările dumneavoastră din domeniul științelor administrative, cu materiile/ disciplinele/ temele preferate etc.

ATENȚIE! Începând cu anul academic 2025-2026, conform noului regulament de organizare și desfășurare a examenului de finalizare a studiilor nivel licență/ master al Departamentului de Administrație și Management Public, lucrarea de licență/ disertație trebuie să adopte formatul unui articol academic/ științific. Un articol este un text concis și riguros structurat, conceput de autor pentru a prezenta comunității științifice (în acest caz, comisiei) o singură contribuție, clară și bine definită, despre un subiect la alegere ce are legătură cu domeniul științelor administrative. Spre deosebire de o lucrare de licență/ disertație, un articol este mult mai scurt și include doar informațiile esențiale, necesare pentru a înțelege scopul/ obiectivele lucrării, întrebarea de cercetare, metodele de cercetare utilizate și principalele rezultate ale părții aplicate.

Pe scurt, din perspectiva secțiunilor unui articol, introducerea este concentrată și formulată la subiect, analiza literaturii este selectivă și bine sintetizată, iar secțiunile de metodologie și rezultate evidențiază doar elementele/ informațiile necesare pentru a susține ideea principală a lucrării. În ceea ce privește stilul de scriere, acesta este clar și succint, iar textul pune accentul pe sinteza și analiza principalelor idei, precum și pe accentuarea legăturii dintre acestea. În text, informațiile nu ar trebui să se repete și/ sau să fie redundante, ideile ar trebui să fie clar argumentate (de exemplu, ideea principală -> definirea/ prezentarea ideii principale -> analiza/ evaluarea/ dezbateră prin formularea de argumente/ contraargumente/ menționarea unor date/ formularea unor exemple -> formularea unei concluzii cu privire la ideea prezentată).

2. Contactarea coordonatorului sau a coordonatorilor dacă este o tema interdisciplinară și obținerea acordului acestuia/ acestora, prin propunerea temei alese și a designului inițial

Calendarul întocmirii lucrărilor de diplomă:

Luna decembrie – Finalizarea înscrierii pentru întocmirea lucrării de diplomă (depunerea la secretariat a formularului de validare a lucrării de diplomă semnat și de îndrumătorul lucrării). Termenul este valabil pentru ambele sesiuni de licență (februarie și iulie). Fiecare profesor îndrumător poate propune studenților coordonați un calendar pentru întocmirea lucrărilor. Gradul de respectare a acestor termene va fi menționată în fișa de apreciere a lucrării. În cazul unor întârzieri semnificative și repetate coordonatorul poate să refuze continuarea colaborării cu studentul, informând directorul de departament sau responsabilul de program.

Luna martie – În situații excepționale (indisponibilitatea profesorului coordonator, caz de boală etc.) studenții care doresc să-și schimbe tema/ profesorul coordonator pot să solicite acest lucru până cel târziu la această dată, pe baza unei cereri (motivate) depusă la secretariat, care se analizează în ședința departamentului. Lucrarea de diplomă trebuie finalizată și depusă la secretariat în momentul înscrierii la examenul de licență/ disertație. Susținerea și evaluarea lucrării se face pe varianta lucrării depusă de student în momentul înscrierii.

3. Respectarea sugestiilor metodologice și a tuturor condițiilor stabilite cu coordonatorul, precum și a termenelor oficiale de predare a lucrării, anunțate pe site și prin secretariat.

STRUCTURA LUCRĂRII

ATENȚIE! Conform noului regulament de organizare și desfășurare a examenului de finalizare a studiilor nivel licență/ master al Departamentului de Administrație și Management Public, lucrarea de licență/ disertație trebuie să adopte formatul unui articol academic/ științific. Principalele secțiuni ale unui articol sunt: introducerea, analiza literaturii de specialitate, metodologie, rezultate și concluzii/ recomandări.

Tema lucrării trebuie să fie legată de una dintre materiile/domeniile studiate în cadrul planului de învățământ și să se refere la probleme și aspecte specifice din aria administrației publice.

Lucrarea trebuie să cuprindă următoarele părți:

Introducere

În cadrul acestei părți se prezintă motivele pentru care a fost aleasă tema lucrării și importanța acesteia în contextul specific al studiilor, domeniului abordat și din perspectiva actualității și a utilității practice. Introducerea poate include și definirea problemei investigate pornind de la informații și date concrete (statistici naționale, internaționale, rapoarte, etc), din care să reiasă nevoia de a fi cercetată. De asemenea, în această secțiune se poate realiza și un scurt rezumat în care este prezentată lucrarea și elementele principale ale structurii lucrării (aproximativ o jumătate de pagină). Introducerea nu cuprinde definirea și prezentarea unor concepte.

Partea teoretică

În cadrul acestei părți se prezintă teoriile considerate relevante și importante pentru tematica aleasă. Se recomandă nu doar o prezentare descriptivă, ci una explicativă, comparativă, sintetică și critică. Trebuie prezentate și studiile anterioare pe tema lucrării, precum și datele relevante, de o manieră cât mai completă; datele trebuie să fie actualizate (faceți trimitere și la autori clasici, dar și la unele dintre

cele mai recente publicații în domeniu (din ultimii 3-5 ani). Teoriile prezentate trebuie să fie relevante pentru partea practică. Temele abordate în partea teoretică trebuie să aibă legătură cu tema/ temele cercetării abordate în partea practică. Utilitatea acestei legături se justifică (1) din perspectiva necesității înțelegerii conceptelor și legăturii dintre fenomenele abordate în partea practică și (2) din perspectiva faptului că e important să porniți construcția părții practice de la ceea ce s-a studiat anterior în domeniul respectiv.

Legătura dintre partea teoretică și partea practică

Legătura dintre partea teoretică și cea practică se face prin elaborarea obiectivelor cercetării și, după caz, a ipotezelor (pentru cercetările cantitative) sau a interogațiilor de pornire/ întrebărilor de cercetare (pentru cercetările calitative). Atât obiectivele cercetării cât și ipotezele sau interogațiile de pornire se formulează pornind de la analiza literaturii de specialitate și de la experiența practică a cercetătorului. Numărul acestora nu este fix. Se recomandă un număr de 2-3 obiective ale cercetării și 3-4 ipoteze/ interogații de pornire. Acolo unde se folosește paradigma multimetodă (atât metode calitative, cât și cantitative) puteți folosi alături de obiective, atât ipoteze, cât și interogații de pornire. Pentru cercetările cantitative, studentul poate opta să formuleze câteva ipoteze și să testeze ipotezele formulate în partea practică a lucrării.

Partea practică

În partea practică se pune accentul pe aportul propriu al autorului care va realiza o cercetare calitativă, cantitativă sau multimetodă, fie ea empirică sau teoretică. Numărul de cazuri pe care se va realiza această analiză trebuie coroborat cu nivelul de analiză (recomandăm pentru un număr de cazuri mici să se aibă în vedere o metodă calitativă de cercetare, pentru un număr de cazuri mare să se opteze pentru o metodă cantitativă).

Dacă realizați o cercetare cantitativă, printr-un sondaj de opinie, de obicei e suficient să aveți un eșantion de conveniență (non-probabilistic) și sunt necesare cel puțin 30-50 chestionare aplicate pentru o minimă prelucrare statistică. Pentru interviuri sunt necesare minim 5-10 interviuri (dacă interviurile se aplică în rândul unor experți, se acceptă și un număr mai mic de interviuri, de exemplu 3-5). Regula pentru interviu e că aplicăm atâtea interviuri până când informația primită de la subiecții intervievați începe să se repete (ajungem la constatăm o saturație a datelor). De asemenea, alegerea interviului ca metodă de cercetare este motivată de dorința de a obține o înțelegere profundă și detaliată a subiectului studiat. Interviurile permit explorarea în profunzime a perspectivelor și experiențelor/ atitudinilor/ opiniilor individuale, oferind nuanțe/ semnificații care adesea nu pot fi surprinse prin metode cantitative.

Se pot realiza studii pe un singur caz, doar dacă există date suficiente pentru o analiză aprofundată.

ATENȚIE! Calitatea instrumentelor de cercetare este esențială pentru a asigura validitatea și relevanța rezultatelor obținute. Fiecare instrument trebuie să fie proiectat astfel încât să colecteze date relevante, precise și coerente, care să permită o interpretare corectă și semnificativă a rezultatelor, contribuind la o înțelegere clară și profundă a problematicii cercetate. De exemplu, în cadrul unui studiu care utilizează un eșantion de conveniență, este important să se justifice alegerea subiecților de cercetare pentru a demonstra logica și relevanța acestora în raport cu scopul și întrebările de cercetare. Deși eșantionul de conveniență este accesibil și eficient din punct de vedere al costurilor, trebuie să fie clar cum contribuie participanții la îndeplinirea obiectivelor cercetării (Ar avea logică să abordăm persoane de orice vârstă pentru o cercetare pe tema încrederii tinerilor în instituțiile publice? Este o idee bună să culegem date prin a posta pe rețelele de socializare link-ul către un sondaj de opinie online, în condițiile în care nu putem anticipa/ controla ce caracteristici socio-demografice au cei care completează sondajul de

opinie?).

Metodologia de cercetare/ design-ul cercetării

Prima secțiune a părții practice va fi dedicată metodologiei cercetării, aici fiind prezentate:

- Operaționalizarea conceptelor (definirea operațională a conceptelor cheie și transformarea lor în elemente măsurabile – variabile și indicatori – ce vor fi ulterior transpuse în instrumentele de cercetare proiectate);
- Paradigma cercetării (calitativă/ cantitativă/ multimetodă) – e nevoie de o minimă argumentare pentru alegerea metodelor de cercetare;
- Metodele și instrumentele care urmează a fi utilizate, în acord cu obiectivele cercetării și cu lista de variabile și indicatori care a fost obținută în procesul de operaționalizare a conceptelor (fiecărei variabile și fiecărui indicator îi poate corespunde un item/o întrebare din instrumentul de cercetare);
- Populația cercetării – descrierea și prezentarea subiecților selectați sub aspectul caracteristicilor socio-demografice și al relevanței acestora pentru subiectul studiat; detalii cu privire la construirea eșantionului sau modul de selecție a respondenților la interviuri.

ATENȚIE! În lucrările în care se optează pentru o analiză a datelor secundare sau o analiză de documente, se vor prezenta unitățile de cercetare (ce date, de unde, din ce rapoarte, pentru ce perioadă de timp, culese conform căror metodologii, ce reprezintă indicatorii/ datele folosite și cum se definesc etc.?)

- Tehnica utilizată pentru colectarea datelor (față în față, online, telefonic).

ATENȚIE! Se vor arhiva/ salva fișierele (word, pdf, excel, audio pentru interviurile transcrise, orice alt format în care s-au făcut consemnări, etc.) ce conțin datele culese. Studenții trebuie să se asigure ca fișierele ce conțin datele culese (inclusiv notițe, scan-uri sau înregistrări) pot fi accesate/ puse la dispoziția profesorului coordonator/ a comisiei de susținere a lucrării în ziua probei orale.

O a doua secțiune din cadrul acestei părți va fi dedicată prezentării rezultatelor cercetării:

- analiza datelor cantitative: prezentarea explicativă a datelor (analiza univariată) și testarea ipotezelor (rezultatele analizei bivariate și multivariate în cazul studiilor cantitative)
- analiza datelor calitative pentru cercetările realizate în această paradigmă: prezentarea principalelor categorii de răspunsuri organizate în funcție de întrebările de cercetare/ interogațiile de pornire, dând citate din răspunsurile propriu-zise ale subiecților.

Subiecții care răspund la interviuri pot fi anonimizati în cadrul lucrării: Subiectul 1, Subiectul 2 etc. Totuși, în prezentarea populației cercetării se recomandă să prezentați caracteristicile socio-demografice ale subiecților investigați. De asemenea, la anexe este necesar să atașați transcrierea interviurilor.

Un lucru important de reținut este faptul că interpretarea datelor calitative presupune realizarea unei analize tematice. Analiza tematică constă în identificarea și organizarea temelor sau modelelor recurente în datele calitative colectate, precum interviuri sau observații. Această metodă permite extragerea de semnificații profunde și înțelegerea experiențele participanților, facilitând interpretarea și raportarea rezultatelor într-un mod structurat și coerent.

ATENȚIE! Studenții pot fi rugați să pună la dispoziția profesorului coordonator/ a comisiei de susținere a lucrării, în ziua probei orale, fișierele ce conțin datele culese (word, pdf, excel, audio pentru interviurile transcrise, orice alt format în care s-au făcut consemnări, etc., inclusiv notițe, scan-uri sau înregistrări).

Concluzii și recomandări

Pe baza rezultatelor cercetării se vor identifica principalele concluzii provenite din coroborarea părții practice cu partea teoretică. Vor fi prezentate rezultatele cercetării prin prisma obiectivelor cercetării, a întrebărilor și a ipotezelor cercetării. Tot aici vor fi precizate principalele limite ale cercetării (care sunt principalele deficiențe/slăbiciuni ale metodei de cercetare alese, putem extrapola rezultatele noastre la toată populația sau e doar un studiu de caz, etc.). Se recomandă elaborarea unei secțiuni speciale cu recomandări pentru practicieni, respectiv recomandări de politică publică în domeniul studiat. Lucrarea poate să includă și recomandări pentru cercetări viitoare.

În funcție de propunerile coordonatorului, elementele de structură propuse în acest document pot fi modificate, astfel încât să fie adaptate specificului fiecărui subiect.

Sugestii metodologice pentru realizarea părții practice

Pentru cercetările cantitative

Pentru cei care utilizează paradigma cantitativă (metode cantitative de colectare a datelor: analiza documentelor, analiza secundară a datelor, sondaj de opinie, experiment, observație cantitativă), legătura dintre partea teoretică și cea practică a lucrării se face prin stabilirea obiectivelor cercetării și a ipotezelor de cercetare. Scopul unei cercetări cantitative este elaborarea unor teorii generalizabile, atingerea obiectivelor cercetării și testarea ipotezelor.

O ipoteză are la bază minim două variabile. Pentru testarea unei ipoteze nu poate fi utilizată o singură întrebare din chestionar, ci două sau mai multe.

În paradigma cantitativă, metodologia cercetării va include cel puțin următoarele elemente:

1. Descrierea problemei și a contextului în care aceasta este studiată.
2. Scopul și obiectivele cercetării:
 - a. Obiective specifice ale cercetării (specifice, măsurabile, relevante, *cercetabile* – *researchable* – în sensul că pot fi investigate empiric, nu doar teoretic);
3. În anumite cazuri, pentru cercetările cantitative, se poate opta să se formuleze/ testeze câteva ipoteze.
4. Metode și instrumente de cercetare utilizate:
 - a. Instrumente;
 - b. Eșantionul de cercetare și sursele datelor;
 - c. Variabile (dependente și independente/explicative) utilizate;
 - d. Tehnica utilizată, inclusiv licențe/aplicații/soft-uri utilizate pentru prelucrarea datelor.

Pentru cercetările calitative

În cazurile în care optați pentru paradigma calitativă (metode calitative de colectare a datelor: analiza calitativă a documentelor, observația, interviul de grup sau individual, focus grupul), legătura dintre partea teoretică și cea practică a lucrării se face prin stabilirea obiectivelor cercetării și a întrebărilor

de cercetare (care se mai numesc și interogații de pornire).

ATENȚIE! În cercetările calitative vor fi formulate **doar interogații de pornire/ întrebări de cercetare, NU ipoteze**. Ipotezele se testează prin metode statistice, cantitative, de analiză a datelor și vor fi formulate și utilizate doar în cercetările cantitative.

Scopul unei cercetări calitative este cunoașterea realității prin analiza detaliilor, atingerea obiectivelor cercetării și furnizarea unor răspunsuri pentru întrebările de cercetare. Întrebările de cercetare sunt întrebări specifice la care studiul își propune să răspundă. Ele nu se regăsesc în ghidul de interviu. Întrebările din ghidul de interviu sunt mai detaliate. Unei întrebări de cercetare pot să îi corespundă două sau mai multe întrebări din ghidul de interviu.

Pentru situațiile în care sunt utilizate atât metode calitative, cât și cantitative (paradigma multimetodă), pot fi formulate obiective ale cercetării, iar alături de acestea, ipoteze și întrebări de cercetare.

Sugestii privind selecția populației cercetării

Populația cercetării se selectează în funcție de informațiile necesare pentru testarea ipotezelor și pentru furnizarea unor răspunsuri pentru întrebările de cercetare. Și aici există diferențe între cercetările calitative și cele cantitative.

În cazul cercetărilor calitative, populația cercetării se selectează în funcție de una sau mai multe variabile (caracteristici) comune ale subiecților investigați (de exemplu, calitatea de funcționar public, calitatea de cetățean al unei localități, calitatea de student etc). Numărul indivizilor investigați prin metode calitative este unul redus. Spre exemplu, în cazul aplicării unui interviu, ghidul de interviu poate fi aplicat pe un număr de 5-10 persoane relevante. Însă, nivelul de detaliere a discuțiilor este unul ridicat.

În cazul cercetărilor cantitative va fi selectat un eșantion din populația statistică pe baza unei metode de eșantionare. Pentru lucrarea de licență/ disertație este suficientă selecția unui eșantion non-probabilistic, cum ar fi cel de conveniență. Numărul subiecților investigați este mai mare decât în cazul cercetărilor calitative. În cazul unui sondaj de opinie, vor fi aplicate în jur de 30-50 chestionare, pentru a fi posibilă o minimă prelucrare statistică. În cazul prelucrării și analizei datelor statistice provenite din baze de date (oficiale) se are în vedere reprezentativitatea statistică. În acest caz, numărul unităților de analiză/ eșantionul depinde de obiectivele cercetării și de disponibilitatea datelor și va fi stabilit sub îndrumarea coordonatorului. În cazul ambelor tipuri de cercetare, calitativă și cantitativă, este obligatorie menționarea sursei datelor și a profilului respondenților (a principalelor caracteristici socio-demografice ale acestora).

ATENȚIE! Discutăm despre eșantionare/ eșantion doar în cazul cercetărilor **cantitative**. În cazul celor **calitative** vom utiliza doar sintagma de selecție a populației cercetării.

Sugestii privind metodele de colectare a datelor

1. Utilizarea analizei secundare a datelor: căutați statistici și baze de date deja colectate, relevante pentru tema aleasă de dumneavoastră. Surse de date: Eurobarometre, Institutul Național de Statistică, colecții de date ale unor instituții oficiale ale Uniunii Europene, baze de date ale Băncii Mondiale, OCDE, site-uri oficiale ale unor instituții publice și ale unor organizații (ONG, organizații de cercetare) de la nivel național și internațional care sunt active în domeniile dumneavoastră de interes;
2. Utilizarea analizei documentelor: căutați și valorificați strategii, politici, rapoarte de activitate, site-uri, platforme electronice și orice alt document considerați că este relevant pentru tema dumneavoastră, pe care îl puteți găsi în mediul online.

ATENȚIE! Articolele și comentariile din mass-media/social media pot fi utilizate ca documente analizate în partea practică pentru a afla, spre exemplu, detalii despre imaginea unei instituții în comunitate/ despre nivelul de popularitate/popularizare a inițiativelor unei instituții/ reflectarea furnizării unor servicii publice în opinia publică/ despre procesul de consultare publică în cadrul adoptării unei politici publice etc., însă nu pot fi utilizate ca surse de documentare pentru partea teoretică, pentru că nu sunt întotdeauna verificate;

3. Analiza hotărârilor unor instituții publice sau deciziilor unor instanțe de judecată;
4. Culegerea și analizarea de date din social media – de exemplu, Facebook. Este o variantă a metodei descrise la punctul 2. Numeroase instituții publice, ONG-uri și comunități au pagini de Facebook și e posibil să realizați analize bazate pe modul în care aceste instituții comunică și în acest mod cu cetățenii, adoptă și implementează anumite politici de informare a cetățenilor/de comunicare etc. Desigur, nu toți cetățenii au acces la aceste metode de comunicare. Însă, dacă precizați acest lucru la partea de metodologie, într-un subcapitol: limitele cercetării, este corect din punct de vedere științific;
5. Metoda de eșantionare necesară pentru aplicarea instrumentelor cantitative este cea de conveniență. Puteți aplica minim 30 chestionare persoanelor care doresc să vă răspundă on-line sau telefonic, însă, atenție, aceste persoane trebuie să aibă legătură cu tema dumneavoastră – minim o caracteristică a acestora trebuie să fie relevantă. Spre exemplu, dacă avem o temă despre calitatea vieții cetățenilor din Cluj-Napoca, va trebui să aplicăm instrumentele de cercetare pe persoane care locuiesc stabil sau temporar în Cluj-Napoca și nu în alte localități;
6. Pentru selecția persoanelor pentru aplicarea interviului: acestea trebuie alese în funcție de minim o variabilă comună care prezintă interes pentru cercetare: de exemplu, apartenența la un grup/ la o anumită categorie socio-profesională etc (funcționari publici de conducere, experți în planificare urbană sau în politici publice).;
7. Analiza bunelor practici și utilizarea studiilor de caz. Pentru anumite teme este important să ne raportăm la ce se face în alte țări sau în alte jurisdicții și să identificăm care sunt elementele comune în cadrul acestor bune practici care pot fi folosite și în cazul României. Desigur, analiza unor studii de caz trebuie să se bazeze pe o metodologie riguroasă (ce tip de informații utilizăm, comparabilitatea lor), dar vă oferă posibilitatea utilizării ca sursă de documentare a unor articole, studii, pagini web care deja au colectat date despre aceste bune practici.

Limitele cercetării

Pentru cei care colectați date electronic, nu uitați să precizați într-un subcapitol la partea de metodologie sau să inserați undeva o notă metodologică cu titlul: Limitele cercetării. Aici trebuie să spuneți că ați distribuit electronic instrumentele de cercetare, iar o caracteristică specifică a acestei tehnici este faptul că există limite privind controlul subiecților care răspund efectiv. Pentru a corecta o parte din potențialele erori puteți adopta anumite strategii de control cum ar fi:

1. Inserarea în instrumentele de cercetare a unor întrebări de control la care doar subiecții cu caracteristicile care vă interesează ar putea cunoaște răspunsul și puteți preciza acest aspect;
2. Puteți aplica și câteva interviuri telefonice pentru a valida rezultatele.

În oricare din cazuri puteți spune explicit ca v-ați asumat aceste limite și că cercetarea are un caracter

exploratoriu și nu reprezentativ. Acest lucru reiese și din eșantionul non-probabilistic/ de conveniență utilizat (pentru cercetările cantitative, unde se pune problema reprezentativității; în cazul celor calitative, nu se pune această problemă și nici nu se utilizează eșantionarea, ci selecția subiecților în funcție de minim o variabilă comună). Chiar dacă nu inserați întrebări de control, prin precizarea și asumarea limitelor cercetării vă asigurați că ați procedat corect din punct de vedere metodologic.

Ar trebui să includeți o secțiune de concluzii și recomandări care trebuie să fie redactate pe baza cercetării realizate. Pot fi reluate informațiile de mai sus despre structura lucrării. În această secțiune veți concluziona cu privire la testarea ipotezelor de cercetare sau cu privire la principalele răspunsuri la întrebările de cercetare și atingerea obiectivelor de cercetare.

Respectarea condițiilor formale

Redactarea

Se vor folosi caractere de 12 și distanța dintre rânduri de 1,5; font Times New Roman. Marginile paginii vor fi de 2.5 cm (stânga) 2 cm (dreapta). Întreaga lucrare trebuie scrisă cu diacritice. Între paragrafe nu trebuie să fie spații suplimentare. Fiecare paragraf trebuie să înceapă din interiorul textului. Fiecare capitol trebuie să înceapă de pe pagină nouă. Bibliografia trebuie să cuprindă paginile exacte de unde începe fiecare capitol și subcapitol;

ATENȚIE! Lucrarea trebuie să fie de min. 25 de pagini și max. 30 de pagini (fără anexe, bibliografie, pagină de titlu, cuprins) pentru lucrarea de licență / lucrarea de disertație; în cazul lucrărilor ce conțin poze, tabele, figuri, schițe, planuri etc., se va lua în considerare limita de 10.000-13.000 cuvinte.

Se vor respecta toate cerințele unei lucrări științifice: trimiteri la note de subsol, citate, trimiteri bibliografice în text, în funcție de recomandările coordonatorului;

Bibliografia trebuie să cuprindă minim 25 titluri de cărți, articole sau surse internet, împreună cu toate datele de identificare. Toată bibliografia prezentată trebuie să fie folosită în cadrul lucrării;

Reguli de tehnoredactare a BIBLIOGRAFIEI

1. Cărți

Autor, Titlu, Locul publicării: Editura, Anul.

Exemplu: Veblen, T., Popescu, I. și Valea, M., The Place of Science in Modern Civilization, New York: Huebusch, 1919.

2. Articole

Autor, 'Titlu', anul, Revista, volum, număr (dacă se aplică), și intervalul de pagini din revistă la care se găsește articolul.

Exemplu: Marais, E. and Gregor, S., 'The Police Service in South Africa', 1996, New Law Journal, vol. 146, pp. 1235-1245.

3. Capitol în cadrul unor volume colective

Autor, 'Titlul capitolului', în numele editorului (ed.), Titlul volumului colectiv, locul publicării: editura, anul, intervalul de pagini între care este publicat capitolul.

Exemplu: Dubinskas, F.A., 'Janus Organizations: Scientists and Managers in Genetic Engineering Firms', in Dubinskas (ed.), Making Time, PA: Temple University Press, 1988, pp. 147-182.

4. Articole de ziar

Autor (dacă este cunoscut), 'Titlu', Ziar, data, pagina (în cazul în care ziarul este publicat online și nu are pagini, se va trece pagina de internet la care se găsește articolul și data accesării articolului)

Exemplu: Lewis, A., 'The War Crimes Tribunal Works', International Herald Tribune, 31 Iulie 1995, p. 5.

5. Documente ale unor organizații internaționale

- Documente ale Uniunii Europene
- Directiva 7/23/EC, OJ L 181, 9.7.1997, p. 1.
- Regulamentul (EC) numărul 2027/95
- Alte documente

Pentru toate celelalte tipuri de documente vă rugăm să urmăriți stilul oficial de citare folosit de organizațiile care au elaborat documentele respective.

6. Internet (url)

Dacă se folosesc articole, rapoarte, documente oficiale, care sunt disponibile online, citarea acestora se va face după regulile de mai sus, cu mențiunea că 'documentul este disponibil online la adresa' completa de url, menționând de asemenea data ultimei accesări.

Exemplu: Popescu, G., 'Planul urbanistic al Clujului', [Online] disponibil la adresa <http://www.primariaclujnapoca.ro/>., accesat la data de 1 aprilie 2009.

7. Documente oficiale naționale

Pentru toate documentele oficiale naționale vă rugăm să urmăriți stilul oficial de citare folosit de organizațiile care au elaborat documentele respective. Aceste documente vor fi citate cu numele organizației/instituției publice, titlul documentului, anul, pagina de internet unde se găsește documentul și data la care ați accesat documentul.

Exemplu: Agenția Națională a Funcționarilor Publici, 'Selectarea, managementul și motivarea resurselor umane potrivite pentru o administrație publică performantă în România', Mai 2021, [Online] disponibil la adresa https://www.anfp.gov.ro/R/Doc/2022/Proiecte/SIPOCA%20136/output%201/sondaj%20Output%201%20P165191_Romania%20HRM%20survey%20report_final_RO.pdf, accesat la data de 12 ianuarie 2022.

8. Legi

Legea nr. 52 din 21 ianuarie 2003 privind transparența decizională în administrația publică, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 70 din 3 februarie 2003.

Nu se citează pagina de internet unde ați găsit legea publicată.

Reguli generale de tehnoredactare a bibliografiei:

1. Toate referințele bibliografice trebuie numerotate.
2. Referințele bibliografice trebuie aranjate în ordine alfabetică în funcție de numele de familie al autorului (sau al primului autor, dacă sursa are mai mulți autori).
3. Bibliografia trebuie redactată în mod unitar. Puteți să alegeți să scrieți prenumele întreg al autorului sau doar inițiala prenumelui, dar trebuie să faceți acest lucru în mod unitar în întreaga bibliografie.
4. Nu scrieți gradul didactic al autorului în bibliografie sau în lucrare.
5. Dacă doriți, sursele bibliografice pot să fie grupate pe categorii: cărți, articole științifice,

legislație, pagini de internet ale unor instituții publice etc. Dacă însă ați folosit un număr mic de resurse bibliografice puteți să nu le separați pe categorii.

6. Articolele științifice pe care le găsiți publicate pe internet nu trebuie citate ca și pagini de internet, ci ca și articole, adică trebuie să citați numele autorului, titlul articolului, anul publicației, revista/jurnalul unde este publicat, volumul și numărul revistei, paginile între care este publicat articolul (nu se trece pagina de internet).
7. Legile sau alte acte normative nu trebuie citate ca și pagini de internet, ci trebuie să citați numărul legii, anul adoptării, denumirea legii, Monitorul Oficial în care a fost publicată (nu se trece pagina de internet).

ATENȚIE! Lucrările cu un procent de similitudine mai mare de 20% (fără bibliografie) sau care conțin caractere ascunse pot să nu primească notă de promovare sau acceptul de a fi susținute.

Criterii de evaluare

1. Relevanța pentru domeniu a temei lucrării.
2. Utilizarea unor surse bibliografice relevante (cărți, articole, studii) și actuale pentru temele abordate și citarea corespunzătoare a acestora.
3. Organizarea lucrării (structura pe capitole adecvată obiectivelor, relația dintre partea teoretică, metodologie, analiza datelor și concluzii).
4. Cunoașterea și înțelegerea conceptelor și teoriilor fundamentale din domeniul abordat.
5. Metodologia cercetării (definirea conceptelor, alegerea metodelor, instrumentele de cercetare, selectarea cazurilor).
6. Analiza datelor (tehnici de analiză, interpretarea datelor, concluzii).
7. Gândire critică, examinarea și interpretarea critică a bibliografiei și a faptelor studiate.
8. Calitatea argumentării.
9. Contribuția personală (gradul de originalitate în toate părțile lucrării).
10. Calitatea muncii depuse pe parcursul elaborării lucrării (respectarea indicațiilor și a calendarului stabilit cu îndrumătorul).
11. Exprimare, redactare și tehnoredactare.
12. Legătura între partea teoretică și cea practică trebuie să fie explicită: aceasta se realizează prin trimiteri spre partea teoretică în partea de analiză a datelor: Se confirmă teoria? Nu se confirmă? Ce e diferit? etc.
13. Construirea și justificarea metodologică a instrumentelor și a metodelor de cercetare pentru partea practică a lucrării.

Pentru orice întrebări, neclarități sau detalii, pentru a primi asistență în depășirea unor blocaje, apălați cu încredere la profesorul coordonator sau trimiteți un email la adresele de email: **raluca.antonie@fspac.ro**, **haruta@fspac.ro**, **octavian.moldovan@fspac.ro** sau **neamtu@fspac.ro**.

ATENȚIE!

(AȘA NU!) Erori majore care pot conduce la respingerea lucrării sau la obținerea unui rezultat sub nota de trecere:

1. Toleranță zero pentru plagiat și orice alte forme de neonestitate. Încălcarea eticii academice

(exemple: fabricarea de date, utilizarea unor lucrări de la alte universități, etc.).

2. Coeficientul de similitudine ridicat (verificat cu ajutorul aplicației Turnitin): peste 20% (fără bibliografie) trebuie motivat de profesorul coordonator;
3. Lipsa părții practice, a metodologiei, datelor și a analizei și interpretării rezultatelor.
4. Descrierea/prezentarea unor spețe/studii de caz etc. fără a prezenta legătura cu lucrarea/tema lucrării.
5. Preluarea unor proiecte, documente, strategii, spețe fără a fi analizate (partea de analiză trebuie să fie predominantă).
6. Calitatea scăzută a prezentării lucrării în fața comisiei de evaluare.
7. Lucrarea trebuie să fie de min. 25 de pagini și max. 30 de pagini (fără anexe, bibliografie, pagină de titlu, cuprins) pentru lucrarea de licență / lucrarea de disertație; în cazul lucrărilor ce conțin poze, tabele, figuri, schițe, planuri etc., se va lua în considerare limita de 10.000-13.000 cuvinte.
8. Utilizarea instrumentelor AI (precum ChatGPT) nerespectând [ghidul pentru folosirea AI de către studenții facultății](#). Posibile utilizări: rezumarea unor materiale sau extragerea ideilor principale; traducerea unor texte dintr-o limbă străină; corectarea textelor din punct de vedere gramatical sau stilistic; feedback cu privire la ideile proprii etc.
„Politica generală pe care FSPAC o recomandă studenților este să trateze folosirea instrumentelor AI generative (precum ChatGPT) la fel ca ajutorul dat de o altă persoană.”

Se încurajează (AȘA DA!):

1. Perspectiva comparată.
2. Analiza unor puncte de vedere multiple (e.g. cetățeni, funcționari, experți etc.).
3. Abordarea explicativă; chiar dacă predomină abordarea descriptivă, se va pune accent pe analiza și interpretarea proprie. Este necesară interpretarea datelor, nu doar descrierea lor. Dacă studiul este predominant descriptiv, fără interpretarea adecvată, pot exista depunctări.

Mult succes!

ADMINISTRAȚIE
ȘI MANAGEMENT PUBLIC

Facultatea de Științe Politice, Administrative și ale Comunicării, Universitatea Babeș - Bolyai

Str. Traian Moșoiu nr. 71
400132 Cluj-Napoca, România
tel: 0040 (264) 431361
fax: 0040 (264) 431361
e-mail: dap@fspac.ro
www.apubb.ro

ANEXA 1. Model pentru structura lucrării

ADMINISTRAȚIE
ȘI MANAGEMENT PUBLIC

Facultatea de Științe Politice, Administrative și ale Comunicării, Universitatea Babeș - Bolyai

Str. Traian Moșoiu nr. 71
400132 Cluj-Napoca, România
tel: 0040 (264) 431361
fax: 0040 (264) 431361
e-mail: dap@fspac.ro
www.apubb.ro

Universitatea Babeș-Bolyai
Facultatea De Științe Politice, Administrative și ale Comunicării
Specializarea Administrație Publică

Lucrare de Licență (Disertație)

Coordonator științific:

Gradul didactic NUME și PRENUME

Absolvent:

NUME și PRENUME

Localitatea

Anul susținerii lucrării

Universitatea Babeș-Bolyai
Facultatea De Științe Politice, Administrative și ale Comunicării
Specializarea Administrație Publică

Titlul lucrării

Coordonator științific:

Gradul didactic NUME și PRENUME

Absolvent:

NUME și PRENUME

CUPRINS

INTRODUCERE

Capitolul I. Titlul	Pagina
1.1. Titlu subcapitol	Pagina
1.2. Titlu subcapitol	Pagina
Capitolul II. Titlul	Pagina
2.1. Titlu subcapitol	Pagina
2.2. Titlu subcapitol	Pagina
2.3. Titlu subcapitol	Pagina
Capitolul III. Titlul	Pagina
3.1. Titlu subcapitol	Pagina
3.2. Titlu subcapitol	Pagina
3.3. Titlu subcapitol	Pagina
CAPITOLUL IV. Partea de cercetare	Pagina
4.1. Prezentarea metodologiei de cercetare	Pagina
4.2. Analiza și interpretarea datelor	Pagina
4.3. Testarea ipotezelor/ Analiza întrebărilor de cercetare	Pagina
CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI	Pagina
BIBLIOGRAFIE	Pagina
ANEXE (instrumentul de cercetare folosit și alte informații relevante dacă este cazul)	Pagina

Observații!

1. Această structură este orientativă, iar numărul de capitole și subcapitole poate să difere în funcție de tema și întinderea lucrării.
2. Fiecare capitol trebuie să înceapă de pe pagină nouă, dar subcapitolele pot continua unul după altul.
3. După cuprins, opțional, puteți include o listă a figurilor și tabelelor din lucrare.
4. Anexele trebuie să cuprindă cel puțin instrumentul sau instrumentele de cercetare folosite. Dar pot fi incluse în anexe alte informații pe care le considerați relevante pentru cercetarea desfășurată.